

med paa den ganske simple Maade, at da Professor Melchiorson gik af som Distriktslæge, var det paa Grund af nogen Svagelighed. Den Gang Fysikus blev afskediget, var hans Svagelighed bleven noget ringere, og dertil kom, at medens Stillingen som Distriktslæge medførte et meget betydeligt personligt Arbejde, hvor den paagældende skal bevæge sig meget stærkt omkring, er Stillingen som Fysikus jo en Stilling, der i alt væsentligt kan udøves indenfor fire Vægge. For øvrigt skulde jeg huske meget fejl, jeg tør ikke sige det med Bestemthed, om ikke Melchiorson blev Fysikus paa Grund af det kongelige Sundhedskollegiums Indstilling.

Det er jo meget kedeligt og gør mig meget ondt at høre af det ærede Medlem, at min Administration har demoraliseret Lægestanden, og at Politikere blive lede og kede af at beskæftige sig med Politik. Det gør mig meget ondt at høre, thi den korte Tid i Aaret 1901, da jeg fungerede som Indenrigsminister, og da der skulde besættes en Stilling i Arbejdsraadet, og jeg fandt, den burde besættes med en Læge, valgte jeg netop det ærede Medlem for Saksjøbing dertil, og det gør mig meget ondt at høre, at min Administration af Medicinalvæsenet og min Besættelse af Lægestillingerne har virket demoraliserende paa Lægerne. Men paa den anden Side er det mig nogen Trøst, at Demoralisationen er gaaet saa langsomt for sig, at det først er nu efter 6 Aars Forløb, at det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) begynder at føle Lede ved Politik, hvilket muligvis ogsaa kan staa i Forbindelse med Forholdene i Saksjøbingkredsen.

Chr. Reventlow: Jeg maa beklage, at jeg hverken af det foreliggende Lovforslag eller af de faldne Udtalelser er bleven helt klar over, hvor vidtstrakt den Arbejdsmark er, som denne Kommission har at virke paa. Jeg er bl. a. ikke klar over, hvorvidt den ogsaa under sit Arbejde skal indbefatte en Undersøgelse af selve Lægevirkomheden her i Landet og de Betingelser, hvorunder den udøves. Forholdet er nemlig i Øjeblikket dette, at Lægevirkomheden her i Landet vel er den mest ukontrollerede af alle Virksomheder. Det er ikke blot saaledes — jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Detailler i denne Sag —, at naar en Mand blot har sin Embedseksamen, kan han ikke blot, selv om han senere bliver nok saa ukvalificeret i forskellige Retninger til at udøve Lægevirkomhed, vedblive at udøve den, men han kan i og

for sig ogsaa begaa hvilken som helst Forseelse endog under selve Udøvelsen af sin Praksis, han kan begaa hvilken som helst Forbrydelse, der bringer ham lige lukt ind i Forbedringshuset, uden at nogen Magt formaar at fratage ham Retten til at fortsætte sin Virksomhed den Dag, han træder ud af Forbedringshuset. Under disse Forhold vil jeg spørge den højtærede Justitsminister, om det er Meningen, at denne Kommission ogsaa skal tage en Undersøgelse op paa dette Omraade. Jeg rejste for et Par Aar siden i Pressen hele dette Spørgsmaal, og det vakte en Del Opmærksomhed ogsaa indenfor Lægestanden. Jeg har haft Beviser for, at man ogsaa indenfor denne Stand er klar over, at der her er et Omraade, paa hvilket der tiltrænges en alvorlig Reform. Jeg vil derfor spørge den højtærede Justitsminister om, hvorvidt det er Hensigten, at denne Kommission ogsaa skal foretage en Udarbejdelse af et Forslag til en Lægeansvarlighedslov.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds Ordet.

Sabroe: Den højtærede Justitsminister er sikkert bekendt med, at den Læge, jeg omtalte, ved to Domme, der ere afsagte i indeværende Aar, paa eklatant Maade er bleven stemplet. Han har beskyldt en ganske ung Pige og en Læge dels for Mord, dels for Tyveri og dels for Usædelighed, og de vedkommende bleve pure frifundne for de Sigtelser, der bleve rettede mod dem af Lægen, samtidig med at Sagens Omkostninger blev paalagt ham. Desuden fik han en ret betydelig Bøde. Hvis jeg kunde eller maatte oplæse det Brev, som den højtærede Justitsminister har skrevet til mig, men som havde Paaskriften „privat“, vilde jeg delvis kunne svare den højtærede Justitsminister paa hans sidste Bemærkning til mig, men nu er jeg afskaaren derfra.

Rørdam: Det er fuldstændig rigtigt, hvad Justitsministeren siger, at jeg ikke tidligere har været nogen varm Ven af Sundhedskollegiet. Jeg har aldrig lagt Skjul paa, at jeg mener, at Sundhedskollegiet var en forældet Institution, der arbejdede tungt og langsomt. Men det er ogsaa fuldstændig rigtigt, at jeg beklager, at det faldt paa den Maade, hvorpaa det faldt. Jeg kunde unægtelig have ønsket, at Sundhedskollegiet, som i mange Hen-